

Jens Otto Krag's tale ved Folketingets åbning

Taler

Jens Otto Krag
Statsminister

Dato

4. oktober 1966

Sted

Christiansborg

Under henvisning til grundlovens § 38 skal jeg over for folketinget give en redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Danmarks udenrigspolitiske mål er fred og samarbejde over landegrænserne. Vor vilje til at gøre en aktiv fredspolitisk indsats, hvor der måtte være mulighed for det, er kendt og anerkendt.

Regeringen ser med den største uro på den stadige udvidelse af krigsaktiviteten i Vietnam. De talrige mæglingsbestræbelser, der er udfoldet fra forskellige sider, har ikke hidtil båret frugt, og nogen snarlig afslutning på denne krig synes ikke i sigte. Som krigen fortsætter og krigshandlingerne udvides, vokser faren for verdensfreden. Skal vejen til forhandlinger beredes, må begge parter være indforstået med at mindske den militære aktivitet, herunder at indstille bombardementerne i Nordvietnam.

Vi finder det ikke realistisk at mene, at denne krig kan bringes til afslutning på anden måde end ved forhandlinger omfattende alle konfliktens parter, herunder Saigonregeringen og den nationale befrielsesfront.

Regeringen vil fortsat nøje følge udviklingen og agte på enhver mulighed, som måtte vise sig for et bidrag til, at forhandlinger kan komme i gang og krigshandlingerne indstilles. Vi kan i dag kun appellere til alle implicerede om at gå ind i forhandlinger om en fredelig løsning – og gøre det hurtigt. Denne appel må vi give særlig understregning over for regeringen i Hanoi, som gang på gang har afvist forhandlinger.

Trods den hæmsko, Vietnamkrigen lægger på afspændingen mellem øst og vest, er det regeringens opfattelse, at der fortsat byder sig muligheder. Det er det, der er baggrunden for det danske forslag i NATO om iværksættelse af en omfattende undersøgelse af de mulige veje til en yderligere tilnærmelse mellem øst og vest.

Moskvaaftalen af 1963 om forbud mod prøvesprængninger af kernevåben i atmosfæren, under vandet og i det ydre rum var et betydningsfuldt fremskridt. Selve den kendsgerning, at nedrustningsforhandlingerne fortsætter, giver grundlag for håb om nye fremskridt. Regeringen følger nedrustningsspørgsmålet med den største opmærksomhed og har til stadighed i sine tanker, hvordan Danmark kan yde en indsats. Udnævnelsen af en særlig rådgiver i nedrustningsanliggender er et konkret udtryk for denne interesse.

Vort medlemskab af De Forenede Nationer er fortsat et væsentligt grundlag for dansk udenrigspolitik. Hvis intet uforudset indtræffer, vil Danmark den 1. januar 1967 indtræde som medlem af FN's sikkerhedsråd for en 2-årig periode, og vi vil dermed få et øget medansvar for verdensfredens opretholdelse.

Danmark vil i nær kontakt med de øvrige nordiske lande fortsætte sine bestræbelser for at styrke verdensorganisationen som et effektivt, fredsbevarende organ og som et forum for samarbejde om løsningen af internationale problemer.

I forbindelse med omtalen af vort forhold til FN vil jeg gerne understrege betydningen af, at Den kinesiske Folkerepublik indtager sin plads i organisationen. Det må være i alles interesse, at den næsten totale isolation fra det internationale samkvem af verdens største land ophører.

Racepolitikken i det sydlige Afrika vækker harme. Den sydafrikanske raceadskillelspolitik bringes også til anvendelse i det af Sydafrika administrerede mandatområde Sydvestafrika, og det har vakt skuffelse, at Den internationale Domstol i Haag efter i mere end fem år at have behandlet dette spørgsmål har undladt at tage stilling til de centrale spørgsmål om Sydafrikas administration af dette område.

Også situationen i Rhodesia antager en mere og mere truende karakter, og fra dansk side har vi, som vedtaget sikkerhedsrådet, standset samhandelen med dette område.

Den seneste udvikling inden for NATO er udtryk for, at også det vestlige forsvarssamarbejde er underkastet omskiftelighed. Under de hidtidige drøftelser har regeringens synspunkt været, at vestens forsvar også fremtidig bør være organiseret i det snævrere mulige samarbejde, og vi har søgt efter evne at bidrage til at udjævne de aktuelle modsætninger inden for alliancen.

Regeringen har besluttet at udarbejde en redegørelse for dansk sikkerhedspolitik i perioden fra 1948-49 og frem til 1966. Formålet vil være at lægge alle væsentlige kendsgerninger om udviklingsforløbet og baggrunden for den førte politik frem for offentligheden. Materialet udarbejdes i udenrigsministeriet og påregnes offentliggjort til næste sommer.

Regeringen afviser som hidtil kernevåben på dansk jord. Den kendsgerning, at Norden ikke har atomvåben, øver en stabiliserende indflydelse i det nordeuropæiske område.

Det er klart, at vor indsats i udenrigspolitikken må ske i den snævrere mulige forbindelse og forståelse med det øvrige Norden. Det er en selvfølgelig opgave at fortsætte og uddybe samarbejdet med de nordiske lande.

I går blev konventionen om den nordiske kulturfond underskrevet. Konventionen vil snarest blive forelagt til ratifikation. Det er regeringens håb, at denne fond vil få stor betydning for det fortsatte nordiske samarbejde på kulturlivets mange felter.

Udviklingen i grænselandet er fortsat tilfredsstillende. Det danske kulturarbejde i Sydslesvig er inde i en rolig udvikling, og den danske regering vil fortsat yde dette arbejde sin fulde støtte.

I markedspolitikken og deltagelsen i det europæiske økonomiske samarbejde er Danmarks mål en bredere europæisk løsning, hvor fællesmarkedet udvides med England og de nordiske lande samt naturligvis med så mange af de øvrige EFTA-lande som muligt. Det er vor opgave nu som før at virke for denne mulighed.

Selv om dannelsen af de to eksisterende markedsgrupper var et stort fremskridt

og de hver for sig hurtigt beviste deres selvstændige værdi, er den nuværende splittelse af Vesteuropa uhensigtsmæssig og – som årene går – direkte byrdefuld, fordi den forvrider det traditionelle varesamkvem og hindrer handelens fulde udfoldelse.

Hvis udsigterne for at nå den brede løsning skulle trække stadig længere ud, kan det vise sig nødvendigt og ønskeligt, at de nordiske lande fællesskab søger at løse deres forhold til fællesmarkedet. Dette også for om muligt at bidrage til at bringe den europæiske markedssituation ud af det herskende dødvande.

Dansk industri har i den tid, vi har været medlem af frihandelsområdet, opnået et gennembrud, som næppe havde været muligt under andre forudsætninger. Både til de nordiske lande, England og de øvrige medlemslande vil salget af industrivarer yderligere kunne forøges, når den fulde toldfrihed til disse

markeder ved årets udgang er gennemført.

For landbrugets vedkommende er der også tale om fremgang i eksportværdien, omend langsommere. England er stadig dansk landbrugs hovedmarked, og så vel til dette om til andre EFTA-markeder har landbrugseksporten været stigende.

Vi må lægge vægt på at opnå et tilfredsstillende resultat af de internationale forhandlinger om toldnedsættelser under Kennedyrunden, og jeg tror, at man i dag har lov at sige, at man kan se lidt lysere på udsigterne til fremskridt for resultater ved Kennedyforhandlingerne, end man kunne for få måneder siden.

Forholdet til udviklingslandene er på lang sigt det største internationale problem. Det er en pligt for de industrialiserede lande at bidrage til at skabe bedre vilkår for de to tredjedele af verdens befolkning, som i dag lever i dyb armod og under savnet af de mest elementære forudsætninger for selv at skabe sig en menneskeværdig tilværelse. Man kan vanskeligt forestille sig en fredelig og stabil verden, der er opdelt i et fåtal af rige og et flertal af fattige samfund.

Den økonomiske udvikling i landene omkring os har i en årrække været præget af vækst i efterspørgsel og produktion. Dette har bidraget til at skabe relativt gode vilkår for dansk eksport. I nogle af de lande, der har betydning som markeder for danske produkter, har det været nødvendigt for de respektive regeringer at træffe foranstaltninger, der pålægger den økonomiske udvikling bremses. Disse forsøg på at tilvejebringe en højere grad af stabilitet kan bevirke, at den fortsatte fremgang i dansk industrieksport vil blive noget afdæmpet i sin stigningstakt.

Målet for regeringens økonomiske politik har været at videreføre væksten i produktion og byggeri og bevare den fulde beskæftigelse, samtidig med at en bedre ligevægt blev opnået såvel i den indre som i den ydre økonomi. For at nå dette mål har regeringen flere gange grebet regulerende ind, første gang ved afgiftsforhøjelserne i 1965, som dog viste sig utilstrækkelige til at afsvække det indre efterspørgselspres, dernæst ved den regulering af kreditgivning, som blev iværksat i løbet af sommeren 1965 i forståelse mellem regering og Nationalbank; videre ved nye afgiftsforhøjelser i begyndelsen af 1966, som gjorde det muligt at gennemføre nogle lettelser i kreditvilkårene, navnlig til gavn for boligbyggeriet.

I samklang med disse finans- og kreditpolitiske afgørelser blev der ved boligløsningen i begyndelsen af 1966 skabt nye vilkår for det sociale boligbyggeri og for en social ordning, der skal sikre adgangen til en forsvarlig bolig. Gennem rentesikringsordningen garanterer man et socialt boligbyggeri på 12.000 lejligheder pr. år en fast rente på 6,5 pct. for en årrække. Det betyder offentligt tilskud til finansiering af det sociale byggeri på samme måde som gennem en statsboligfond. Ved denne løsning af det sociale nybyggeris problemer forhindrede en truende nedgang i byggeriet.

Boligsikringsordningen, der søges gennemført i de første måneder af det nye folketingsår, vil ud fra sociale synspunkter give tilskud til familier og pensionister, som uden disse tilskud ikke havde mulighed for at bo forsvarligt. Det er første gang, at samfundets naturlige ansvar for, at den enkelte familie sikres en forsvarlig bolig, praktiseres i en lovbunden ordning.

Industrieksporten har i indeværende år fortsat sin vækst, og trods de vanskeligheder, der møder dansk landbrug på visse markeder, er også landbrugets valutaindtjening vokset i første halvår i år. Samtidig er stigningen i importen stærkt afsvækket. Der er derfor i den forløbne del af 1966 sket en betydelig formindskelse af underskuddet på handels- og betalingsbalancen. Tallene for handelsbalancen i juli ændrer ikke dette billede, når man eliminerer virkningerne af den kraftigt svingende import og eksport af skibe.

Tendensen til prisstigninger er afsvækket. Engrospristallet har gennem længere tid været uændret, og stigningen i detailpristallet har i år kun været halvt så stor som i fjor.

Selv om der fortsat er underskud på betalingsbalancen, er dette underskud dog blevet halveret fra første halvår i 1965 til første halvår i år. Jeg har netop fra Nationalbanken fået meddelelse om, at valutastillingen i september måned har vist en nettoforbedring 50 mill. kr., idet kapitalbevægelserne menes netto at have været nul.

Under behandlingen af tillægsbevillingsloven i juni vedtog folketinget et dagsordensforslag, hvori regeringen opfordredes til straks ved dette folketingsårs begyndelse at fremlægge et 3-årigt budget for statens anlægs- og driftsudgifter sat i forhold til den formodede produktionsudvikling.

Denne opfordring lå på linje med de igangværende bestræbelser på at tilvejebringe materialet til en sådan 3 års oversigt. Finansministeren vil i den

nærmeste fremtid fremlægge en oversigt over regeringens bedømmelse af statens samlede udgifter i finansårene 1967-68--1969-70.

Det er regeringens hensigt at føre en tilbageholdende udgiftspolitik, dog med rimelig hensyntagen til de krav om udbygning af den offentlige indsats på en række områder, der stilles af et samfund i stærk økonomisk vækst. Som følge heraf og på basis af den lovgivning, der er vedtaget med et stort flertal inden for de senere år, vil statens udgifter fortsat vokse i et noget stærkere tempo end den samlede produktion. Det gælder især udgifterne til social forsorg, til sundhedsvæsenet, til uddannelsen, til trafiknettet og til Grønland. Hertil kommer hjælpen til udviklingslandene.

Regeringen vil for det kommende finansår søge den samlede udgiftsstigning holdt inden for de rammer, som den gældende skatte- og afgiftslovgivning sætter. Der kan i betragtning af pensionsudgifternes stigning blive tale om en moderat forhøjelse af folkepensionsbidraget.

Regeringen har besluttet, at alle lovforslag fra 1. januar 1967 skal ledsages af mere fyldige oplysninger, herunder om deres finansielle konsekvenser.

Regeringen er af den opfattelse, at en gennemgribende reform af vor skattelovgivning er en af folketingets mest påtrængende arbejdsopgaver.

Finansministeren vil derfor i nær fremtid genfremsætte regeringens forslag til kildeskat, men med visse ændringer, der sigter på en konsekvent gennemførelse af samtidighedsbeskatningen. Man indbyder hermed til en genoptagelse af forhandlingerne om en virkelig reform af vort forældede skattesystem.

Med kildeskatten løses problemet omkring den alt for kraftige beskatning af indkomststigninger, som rammer også almindelige lønindtægter.

De skattemæssige følger af en nedgang i indkomsten f. eks. ved sygdom og arbejdsløshed vil ligeledes forsvinde med kildeskatten.

Med overgangen til denne skattereform ophæves også sambeskatningen for den selvhvervende hustru lønindkomst og indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Hermed fjernes de uheldige skattemæssige virkninger ved hustruens selverhverv.

En samlet skattereform må derudover også omfatte en række andre skattemæssige og sociale forbedringer i forbindelse med en gennemførelse af merværdiafgiften. Børnetilskuddene må sættes op, og den skattefrie bundgrænse må forhøjes. Der må gennemføres større lønmodtagerfradrag samt et særligt persontilskud, og overgrænsen for proportionalstrækket må hæves.

Regeringen vil for at opnå en mere effektiv og dermed mere retfærdig

skatteligning stille forslag om ændringer i kontrolloven.

Der bør tilstræbes en udformning af de for beskæftigelsen så vigtige afskrivningsregler, så disse alene tjener produktionsmæssige og effektivitetsfremmende formål. Spørgsmålet om en skærpet kontrol med fradrag af repræsentationsudgifter vil blive taget op.

Skattereformen bør samtidig indebære en forenkling af skattelovgivningen. De eksisterende skattefradragsbestemmelser bør undergå en forenkling og rationalisering, og i overvejelserne herom må også indgå en eventuel ophævelse af skattefradragsreglen.

Regeringen tilsigter med sine reformforslag en ændring af vor indkomstbeskatning, som medfører, at skatten er betalt samtidig med, at indkomsten tjenes, og falder bort med det samme, hvis indtægten svigter, som fjerner den nuværende urimeligt høje beskatning af indkomststigningen fra det ene år til det andet, som løser sambeskatningsproblemet, og som giver en samlet lettelse i beskatningen for de dårligst stillede og medfører en mærkbar lettelse i indkomstkatten for mellemindkomsterne.

Regeringen indbyder hermed endnu en gang folketingets partier til forhandling om en skattereform.

Det er en betingelse for opretholdelsen af den økonomiske stabilitet, at vi undgår voldsomme stigninger i landets pengeindkomster. Udviklingen i de samlede pengeindkomster må holdes inden for de rammer, som bestemmes af udviklingen i produktionen her i landet og af bevægelsen i priser og omkostninger i de lande, vi samhandler med.

Det er derfor vigtigt at kunne fremlægge et skøn over de samfundsøkonomiske muligheder for den nærmeste tids indkomstudvikling. Med henblik herpå bad jeg det økonomiske råds formandskab, Nationalbanken og det økonomiske sekretariat om at udarbejde hver sin redegørelse.

Svarene på disse henvendelser forelå i slutningen af september.

I alle tre redegørelser understreges det stærkt, at hensynet til landets betalingsbalance må spille en afgørende rolle ved vurderingen af, hvilken forøgelse af de samlede pengeindkomster der i de nærmeste år er mulighed for. Det anføres, at der i 1966 er sket en forbedring af betalingsbalancen, men det fastslås samtidig, at den fortsat viser underskud. I den forbindelse peges der på, at der i det sidste år er sket en afdæmpning af stigningstakten i industrieksporten, som – hvis denne udvikling fortsætter – kan gøre det vanskeligere at øge valutaindtjeningen tilstrækkeligt til at finansiere de stigende udgifter til importen.

Det fremhæves derfor som afgørende, at der skabes sådanne muligheder for eksporten, at stigningstakten atter kan blive forøget. Dette er forudsætningen for i de kommende år at fastholde den høje beskæftigelse og stigningen i

produktionen.

I redegørelserne påpeges vigtigheden af at videreføre den stabiliseringspolitik, der blev indledt i 1965, således at der ikke i den kommende tid sker så stærke stigninger i de samlede pengeindkomster, at der herigennem indtræder en mærkbar forøgelse af efterspørgslen i forhold til produktionen eller en svækkelse af konkurrenceevnen over for udlandet.

I denne forbindelse gøres der i de tre redegørelser opmærksom på, at man må regne med en produktivetsforbedring på ca. 3 pct., ligesom det økonomiske råds formandskab anfører, at prisniveauet i de lande, Danmark fortrinsvis handler med, skønnes at ville komme til at ligge på et gennemsnit for 1967, der er fra 3 til 4 pct. over gennemsnittet for 1966.

På dette grundlag har jeg i dag rettet en skriftlig henvendelse til erhvervenes og arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

Regeringen har heri fremhævet de før nævnte synspunkter og understreget den afgørende betydning af, at den økonomiske stabilitet opretholdes. Betingelsen herfor er, at stigningen i de samlede pengeindkomster holdes inden for de rammer, der er nødvendige ud fra de nævnte hensyn. Sker det ikke, kan det få alvorlige konsekvenser for den fremtidige udvikling i produktion og beskæftigelse.

De nævnte hensyn gælder den samlede stigning i pengeindkomsterne i samfundet.

Der påhviler alle de grupper og alle de organisationer, som har indflydelse på udviklingen i pengeindkomsterne, et ansvar for, at stigningen holdes inden for de rammer, samfundsøkonomien afstikker. Dette udelukker ikke, at der inden for den samlede indkomstramme kan ske forskydninger til fordel for grupper, der har særligt behov for en indkomstforøgelse. Hensyn bør tages til de lavtlønnede, som har et socialt berettiget krav på en forbedring af indtjeningen.

Dette ansvar over for den samlede indkomstudvikling og over for en rimelig fordeling af stigningen i pengeindkomsterne gælder lønudviklingen såvel uden for som inden for hovedorganisationernes område og såvel i det private erhvervsliv som i den offentlige sektor. Det må med samme styrke gøres gældende over for de selvstændige erhvervsdrivende – herunder de liberale erhverv – der har indflydelse på udviklingen i priser, avancer og udbytter, ligesom landbruget såvel ved prisfastsættelsen på hjemmemarkedet som i sine ønsker om støtte må tage hensyn til den samfundsøkonomiske balance.

Regeringen har gennem sin henvendelse understreget dette ansvar over for både erhvervenes hovedorganisationer og arbejdsmarkedets parter.

Som led i den redegørelse, jeg i dag afgiver, vil der til tingets medlemmer ved afslutningen af denne del af mødet blive omdelt en mere detaljeret oversigt over en lang række af de af regeringen påtænkte foranstaltninger. Jeg skal tillade mig

at henviser til denne skriftlige redegørelse, idet jeg ønsker at gøre opmærksom på, at de dele af den, jeg ikke har nævnt i åbningstalen, ikke af den grund skal tillægges mindre betydning. Ved at samle den mundtlige fremstilling om mere principielle linjer samt om nydannelser har jeg forsøgt at give åbningstalen en mere koncentreret form; men det er klart, at den skriftlige redegørelse må tillægges samme vægt som den mundtlige og bør indgå i den debat, der vil følge på grundlag af åbningstalen.

I sommerens løb aflagde Grønlandsministeren og jeg besøg i Grønland og fik et stærkt indtryk af den udvikling, der foregår. Alle steder, vi besøgte, blev der givet udtryk for den vægt, man lægger på samhørigheden med det øvrige Danmark. Grundlovsændringen af 1953 har stor betydning for den grønlandske befolkning, og man nærer berettigede forventninger om at blive stillet på lige fod med rigets øvrige borgere.

Det var glædeligt at konstatere, at der i Grønland er en voksende forståelse for, at man selv – både politisk, økonomisk og erhvervsmæssigt – må yde en indsats og tage et ansvar.

Det er vor opgave at give den grønlandske befolkning de bedst mulige betingelser for selv at medvirke ved udbygningen af deres del af landet.

Færøernes landsstyre har forelagt regeringen en beslutning af Færøernes lagting om at søge gennemført en række ændringer i hjemmestyreloven af 1948. Regeringen er rede til at optage drøftelser herom med de færøske myndigheder og finder, at sådanne drøftelser bør påbegyndes efter lagtingsvalget til

november.

Det færøske hjemmestyre har endvidere anmodet regeringen om at foranledige, at Færøerne får direkte repræsentation i Nordisk Råd. Regeringen vil tage denne anmodning op til drøftelse med folketingets partier, således at spørgsmålet kan være afklaret inden Nordisk Råds næste session.

Spørgsmålet om udbygning af Arbejdsmarkedets Tillægspension til en almindelig værdisikret pension for alle er fortsat til behandling i det nedsatte udvalg. Der ventes en principbetænkning inden årets udgang, og regeringen lægger stor vægt på en hurtig og positiv løsning. Den vil være et værdifuldt socialt fremskridt, der ikke blot forhøjer tillægspensionens beløb, men også fjerner et skel mellem de grupper, der har adgang til ATP, og dem, der i dag ikke har det. Ordningen vil samtidig gennem en fondsdannelse forøge opsparingen.

De nugældende regler om arbejdsløshedsforsikring er utilstrækkelige og utidssvarende. Det er regeringens agt at fremsætte forslag til en ny lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Den nye ordning vil knæsatte nye principper. For det første har størrelsen af de ydelser, der udbetales til dem, der trods den høje beskæftigelse rammes af ledighed, hidtil haft karakter af en understøttelse, der skulle forebygge egentlig nød. Under moderne samfundsforhold bør disse ydelser imidlertid være så høje, at de kan betragtes som en erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. For det andet ændres principperne for kontingentbetalingen. Hidtil har fagområder med forholdsvis stor arbejdsløshedsrisiko måttet betale højere kontingenter end fag med en lille arbejdsløshedsrisiko. Nu vil disse kontingenter blive udjævnet, så forbund med høje kontingenter vil opnå en nedsættelse, medens andre fag må bære en forhøjelse. Dette betyder en større solidaritet over faggrænserne, samtidig med at en stor del af risikoen for ledighed vil blive dækket af samfundet, hvilket også må være rimeligt.

Den stærke udvikling i erhvervsliv og produktionsformer skaber en række spørgsmål om tilpasning til de ændringer, som sker på arbejdspladserne. Trivsels- og klimaproblemer får stadig større betydning. Dette gælder for stat og kommuner såvel som for det private arbejdsmarked. Der er fra mange sider taget initiativ til drøftelser og undersøgelser af de mange sammenhængende problemer, som herved opstår. Regeringen har i fortsættelse af de her i tinget skete drøftelser nedsat et udvalg til nærmere gennemgang og vurdering af en række af disse spørgsmål.

Regeringen har i maj 1966 pålagt tjenestemandskommissionen så vidt muligt inden for et år at udarbejde forslag til et mere smidigt tjenestemandssystem. Forslaget vil omfatte en ændring af både løn- og klassificeringsordningen. Kommissionen skal endvidere fremsætte forslag til en principløsning af de fremtidige ansættelsesvilkår – herunder efterlønsordningen – som grundlag for kommissionens senere forslag til en samlet ordning.

Det findes nødvendigt at smidiggøre tjenestemandssystemet og øge dets tilpasningsevne over for de forskydninger i løn- og ansættelsesvilkår, som præger et samfund i stærk vækst.

Siden trafikkommissionen af 1936 har der ikke været foretaget nogen almindelig trafikpolitisk undersøgelse her i landet, og regeringen har derfor til hensigt i det kommende folketingsår at fremsætte forslag til lov om nedsættelse af en trafikkommission. Denne kommission vil få til opgave at foretage en bred undersøgelse først og fremmest af landtransportmidlernes nuværende og

fremtidige stilling, ligesom den skal se på spørgsmålet om indplaceringen af den danske trafik- og transportpolitik i et større europæisk fællesskabs rammer.

Der er på væsentlige samfundsmæssige områder sket en god udvikling. Den bedre balance, der er opnået i den økonomiske situation, vil gøre det muligt for regering og folketing at samle kræfterne om løsningen af de mange vigtige reformopgaver. Regeringen vil gå foran i dette arbejde. Vi vil hurtigt forelægge det skattereform program, jeg har skitseret her. Vil folketingets partier gå ind i en fordomsfri drøftelse af disse problemer, skulle det være muligt at få gennemført en skattereform, som kan byde befolkningen store fordele.

Samtidig vil jeg rette en appel til befolkningen og til erhvervslivets og arbejdsmarkedets organisationer. Regeringen har nu fremlagt sin vurdering af de samfundsmæssige muligheder for indkomstudviklingen. Enhver borger bærer sin del af ansvaret for, at vi holder os inden for denne ramme.

Jeg foreslår, at folketinget indleder sit arbejde med at udbringe et leve for vort land.

Danmark leve!

(Statsministerens opfordring besvaredes med et trefoldigt hurra).

Kilde

folketingstidende.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingstale, Socialdemokratiet, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/aabningstale-1966>